

Izhaja vsako soboto
in je za naročnike „Našega
Lista“ v kamniškem okraju
brezplačen.

Kamničan

Oglasi se računajo
tristopna petit-vrsta po 10 v.
za enkrat, za večkratno ob-
javljenje po dogovoru.

Iz Skaručne. (Dopis.)

V nedeljo dne 27. maja smo imeli tu slavnostni dan. V navzočnosti mnogobrojnega občinstva iz Ljubljane, Kamnika in domače občine je pripel g. okr. glavar baron Schönberger našemu vrlemu županu g. Mateju Sršenu znak najvišjega odlikovanja, srebrni zaslužni križec s krono. Kakor nam je znano, so sploh Slovenci jako redko odlikovani, zelo redko smemo reči. Zasluge, ki si jih je pridobil mož kot župan in kot faktor pri raznih korporacijah, so zahtevale, da se mu to slednjič prizna in se temu primerno odlikuje, in to odlikovanje je tudi pošteno zaslužil.

Že pred ta večer so bile vse priprave gotove za prihodnji dan. Zvečer so postavili zavedni fantje mlaje in razobesili zastave skoro po vseh hišah. Dekleta so pridno pletla vence za napise. S tem je mladina odkrito pokazala, kako priljubljen je naš g. župan v domači vasi.

Točno ob 3. uri popoldan v nedeljo se je pripeljal g. okr. glavar, pozdravljen od sl. požarne brambe iz Vodice in šol. mladine na Skaručni.

Nato se podajo gg. okr. glavar in šolska voditeljja iz Vodice in Skaručne, da privedejo slavljenca v slavnostno okrašeno dvorano.

G. okr. glavar najprej pozdravi vse navzoče in nato nagovori odlikovanca približno takole: „Čast mi je, da vam prinašam odlikovanje z Najvišjega mesta. Za zasluge, ki ste si jih pridobili kot župan in kot predsednik oziroma odbornik krajnih šolskih svetov, se vam je priznalo to. Ni lahko biti dandanes župan. Njegova naloga je zelo zelo težavna. Povem naj vam dogodek o nekem sodniku in njegovem izvedencu. Bil je Jud, ki je izumil neko vrsto dinamita in ga tudi rabil, vsled česar je bil obtožen. Pri obravnavi vpraša obtoženec sodnika: „Gospod sodnik, razumete kaj o dinamitu?“ „Ne“, je bil odgovor, „zato imam izvedenca.“ „Razumete vi kaj postavo“, vpraša nato obtoženec izvedenca. „Ne“, odgovori ta, „zato je tu sodnik.“ In sedaj pravi obtoženec: „Pred sodnijo, kamor sem klican, ne razume eden nič o dinamitu in drugi ne ve nič o postavah, od mene se pa zahteva oboje.“ — Kakor ta slučaj, enako je pri županstvu. C. kr. okr. glavarstvo, deželni odbor zahteva, da se izvrši postava, obenem pa ljudstvo nešteto krat želi drugače in je županu dana naloga, da oboje usporedi in ublaži. In to je ravno umetnost.“ — Po teh besedah še enkrat pozdravi slavljenca, želi in upa, da bode v bodoče enako deloval in s trikratnim „Slava“ na Njega Veličanstvo sklene svoj govor in mu pripne zaslužni križec.

(Konec prih.)

Iz Domžal. Na praznik Vnebohoda je krožila naša vrla žandarmerija okrog 9. ure v obližju tukajšnjega kolodvora, ne vem, ali v spomin skorajšnje obletnice nemške

provokacije, ali so pa imeli Tirolci strah, da bi ljudska nejevolja ne priklopala do vrhunca vspricho tirolskega izkoriščanja in oholosti. No, dan bi bil minul brez vsakega spodtikljaja, ko bi ne bilo na svetu ljudi, ki nas smrtno sovražijo. Na tukajšnjem kolodvoru je večja družba Ljubljancev bila tako drzna, da si je upala pripomniti nekaj malih opazk glede nemškega gostilničarja v naši kazini in njegovega neotesanega vedenja. Vedi vrag, ali je naš postaje načelnik zato nastavljen, da vohuni, kaj govori potujoče občinstvo med seboj, skratka komaj je mož slišal, da se govori o njegovem vis-a-vis-u, našopiril se je liki purman in razjarjen je jel kazati svoj vsenemški greben. Skakati je začel po kolodvoru in oblastno se je zadržal nad slovensko občinstvo: „kdo ima na kolodvoru kaj za govorit?“ Beseda je dala besedo in nastal je kratek a oster prepir. Postajenačelnik se je v svoji nemškutarski oholosti, ki je zlasti poturicam lastna, domislil, da ima vedno na razpolago oboroženo silo v obliki naše žandarmerije in poslal je takoj po njo. Med tem je pa že došel vlak, občinstvo zasede vozove, toda žandarmerije ni in ni. Postajenačelnik čaka in čaka ter zadržuje vlak in si tako hladi svojo togoto. Poteče nekaj minut in ker žandarmerije le ni, da načelnik vendar znamenje za odhod. Vlak zapiska, a v tem trenutku se pojavi orožništvo. Tedaj pa zakriči načelnik na vse grlo strojevodji: „Halt, warten sie.“ Na to se poda v spremstvu bajonetov v vozove ter tam v svoje zadoščenje kaže in ovaja ljubljanske izletnike. Ves ta prizor je občinstvo jako razburil, saj pa tudi takih razmer nikjer več najti ni. Vlak je imel zaradi tega več nego deset minut zamude, slovensko občinstvo se je pa od prenapetega postajenačelnika poslavljal z „živijo“ in „na zdar“ klici. Tukajšnji postajenačelnik je zopet pokazal, kako sovraštvo ga navdaja do Slovencev. Kolodvori nudijo sicer vsepovsodi ugodnosti potnikom, pri nas v Domžalah bode pa postaja postala po zaslugi prenapetega načelnika pravi unikum. Tujei, ki sicer radi posejajo naše kraje, bodo pač ta unikum raztrosili po civiliziranem svetu in seveda tudi priporočili take kraje. Slavno ravnateljstvo državnih železnic nujno opozarjamo na zagrizenost tega nemškutarskega postajenačelnika in prosimo, da ga prestavi v kake ultranemške hribe, kjer bo mož lahko svojo olikanost skazoval komu drugemu, a ne poštenim ljudem. Naše državne poslance tudi ravnato tako prosimo, da pojasnijo položaj v železniškem svetu, da se vendar stori enkrat konec razmeram, ki vladajo na naši postaji.

Žandarmerija naša pa menda tudi nima družega posla kakor za malenkosti pozvedovati in jih zasledovati kot bi bila največja hudodelstva. Sledče slučaj ilustruje njeno početje. Nek popoten človek je šel mirno skozi Domžale okoli 6. ure zjutraj. Prišedši pred Kurzthalerjevo tovarno,

napade ga velik pes in ker si ni mogel drugače pomagati, sunil je psa z nožem, ki je vsled tega poginil. Žendarmerija je bila drugi dan vsled tega vsa na nogah in spraševala je po celi vasi za zlikovcem, ki je zabodel nemškega psa. Naznanjenih je bilo vse polno Slovencev, menda po Tirolcih, kali, med temi tudi obče čislani občani, ki dotični dan sploh doma niso bili. Ker ni bilo pravega rezultata, pobasali so žendariji človeka, ki je zelo mirnega in lepega obnašanja ter ga gnali k sodniji. Sodnija ga je seveda morala spustiti, a sramota mu le ostane, da so ga žendariji preganjali.

Naš Sokol se udeleži jutrišnje slavnosti Sokola v Brežicah po večji deputaciji.

Izlet v Bistrice. K izvirku Bistrice poleti vsako leto mnogo tujcev, a tudi med kamniškimi meščani jih je mnogo, kateri polete vsako leto v prosto naravo divne naše Bistrice. Pred več leti je priredila naša Narodna čitalnica tak izlet in udeležniki so bili vsi zadovoljni. V nedeljo dne 10. t. m. priredi Čitalnica, kateri se bodo priklopila tudi druga narodna društva, izlet k izvirku. Bolj prikladnega časa kakor je ravno sedaj, se za ta izlet ne more voliti, ker se pride po hladu k izvirku in zopet nazaj. Kakor se nam je od merodajne strani zatrdilo, je postrežba v Bistrici letos vsa druga, kakor so jo bili izletniki dosedaj vajeni, zato tudi ne bo treba posebne prtljage. Če bi pa bilo mnogo občinstva, ki bi vzelo prtljago s seboj, pripravljen bo v Stahovici voz, na kojega se bode prtljaga naložila. Izlet bo torej brez vsega truda.

V mestno hranilnico v Kamniku je v mesecu maju 1906 159 strank vložilo K 56.499.12, 164 strank dvignilo 43.403.41, 9 strankam izplačalo se je hipoteknih posojil K 12.660.—. Stanje hranilnih vlog K 1.448.767.24, stanje hipot. posojil K 1.063.416.43. Denarni promet K 248.967.49.

Ribe se dražé. Dosedaj je imel domžalski župan v zakupu naš ribji lov za borih 80 kronic. Na dražbi dne 30. majnika so mu pa lov prepustili proti znatno zvišani svoti. Plačevati bo moral 199 kron. Kakor je že letos vrli gosp. Flere domžalski lov na divjačino izpulil Nemcem in s tem mnogo koristil občini, tako ima sedaj zaslugo gosp. Fran Majdič z Vira, da je dosegel tako visoko ceno. Nemci in nemčurčki pa bodo morali ribce nekoliko dražje plačevati. Če je ta lov danes vreden 199 kron, koliko je pač moral naš gosp. župan dosedaj imeti dobička, ko je plačeval samo 80 kronic. E, gospod župan, nič se ne jezite, drugič bo morda stvar še več vredna!

Prijet slepar. Ljubljanska policija je prijela bivšega korespondenta v Kamniku Julija Sablarja in razstavila njegovo sliko na policijskih oglasih. Mož se je predstavljal po

Ljubljani za finančnega in magistratnega uradnika pa tudi za detektiva ter lahkovernim ljudem izvabljal denar, češ da jim bo napravil prošnje za znižanje davkov. Tudi v Kamniku je bržkone zapustil „spomine“, saj se je rad ponašal, da je stare plemenitaške rodovine in se celo pri svojem šefu izdal za plemenitaša.

Več radovednežev nas vprašuje, kaj je z našo po-družnico Slov. planinskega društva. Povedati jim moremo le toliko, da se baje vrši v kratkem občni zbor, kajti tako važna zadeva kakor je kočja na Kamniškem sedlu zahteva obširnega in temeljitega poročila. Kdaj se otvori kočja, pa nam do danes še ni znano.

Koleke vseh vrst

prodaja **tobačna trafika v Vel. ulici v Kamniku.**

Jedilna mast „CERES“

se prodaja v trgovini **J. Klemenčič v Kamniku.**

Obiskovalcem

prijazne Komende

uljudno naznanjam, da sem svojo gostilno, ki je bila doslej v najemu, prevzel s 1. junijem v lastno oskrbovanje.

Zagotavljam dobro in ceno postrežbo poleg izborne vinske kaplje!

Velespoštovanjem

And. Mejáč

veletržec z vinom v Komendi.

Velika zaloga vsakovrstne opeke

pri **F. Pečniku**
v Domžalah.

(falz-cegla)

Postrežba točna, cene nizke. iz raznih velikih tovarn.

Stanje hranilnih vlog:
nad 1,350.000 K

MESTNA HRANILNICA V KAMNIKU

Rezervni zaklad:
nad 25.000 K

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 9. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po 4% ter pripisuje nevzdignjene obresti vsacega pol leta h kapitalu. — Rentni davek plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem. Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina Kamniška z vsem svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo.

Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge sprejemajo se tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice.

Posojila se dajejo na zemljišča na 5% obresti in na amortizovanje v 36 letni ali krajši dobi, tako da poplača dolžnik posojilo 100 K v teku 36 let popolnoma, ako plačuje hranilnici vsakega pol leta z obrestmi vred 3 K.

Posoja se tudi na menice in na vrednostne papirje.